

SELECCIÓ CATALANA CONTRA SELECCIÓ BASCA

Aquest match, jogat també a Madrid, amb motiu de la Copa Príncep, el passat dimecres, donà la victòria al equip basc, per un goal.

De dit partit no podem fer-ne comentaris perquè els detalls que'n tenim són incomplets. Ho farem la prop-venienta setmana. Per avui sols hem de fer present el nostre sentiment a aquells bascs que còndidament creuen que'ls seus jugadors han de menjar-s'ho tot.

El resultat d'aquest match és el començament d'una sèrie de desenganys que'ls faràn sofrir els futbolistes catalans als ignocentament il·lusionats del nord.

DIADA DEPORTIVA A HOSTALRIC

Per als dies 23 i 24 d'aquest mes estàn anunciades unes importants festes deportives a la pintoresca vila d'Hostalric.

Hi haurà diverses carreres de ciclisme, futbol, pedestrisme, etc., etc.

Es repartiran gran nombre de premis de tota mena: copes, medalles, objectes d'art i altres en metàl·lic.

No dubtem que en la «Diada deportiva» es reuniran a Hostalric la majoria dels sportsmen de Catalunya.

Vagi nostra felicitació al Grop Sport de dita vila, iniciador i organitzador de tant atractiva i simpàtica festa.

ACCIÓ NOBLE

Per a la viuda i fills de Tarrida del Marmol

Firmat per William Archer, P. Campbell, W. Heaford, A. Lych, J. Mecabe, J. Ramay Macdonade, E. Malatesta Sorgue i G. H. B. Ward, s'ha publicat a Anglaterra una crida als homes de cor noble i generós, als homes d'idees progressives i als amics, en fi, de fer quelcom que contribueixi a aliviar la aflictiva situació de la viuda i fills de l'home que consagrà la seva vida, la seva força i el seu talent al servei dels sants ideals d'emancipació i llibertat: Tarrida del Marmol.

El document diu textualment:

«La mort del professor Ferràn Tarrida del Marmol priva a moltes causes d'un partidari generós, a la ciència d'un treballador entusiasta, als seus amics d'un cor amant; i a la humanitat d'un dels seus fills més dignes.

«Fou la seva vida d'abnegació exemplar per a tots. Fill d'una família rica i dotat, des de molt petit, d'un cervell poderós, pogué, d'haver-ho volgut, haver aspirat a una altra posició en la societat i a un benestar material que hauria fet innecessaria aquesta crida. Però la seva gran característica fou la sensibilitat als sofriments dels demés. Dedicà la seva vida a aliviar aquests sofriments. Els humils, sobre tot, tenien en ell un defensor vigorós.

«Ens dirigim als creients en les moltes causes que ell patrocina i a aquells amics que'l conegueren i estimaren, per a que mostrin la seva estimació fent quelcom per la viuda i fills que ha deixat darrera seu. No podem tornar aquest espòs carinyós i pare amant, però podem fer quelcom en prova de que els que'l conegueren i l'apreciaren admiren l'obra de la seva vida.»

Es de creure que a Catalunya els homes de consciència recta, els que sentin batre en els seus pits els mateixos anhels que en vida sentí aquell mort il·lustre i incansable lluitador, s'associaran al susdit manifest i faràn lo que calgui per a aminorar la penuria de la viuda inconsolable i del infants, víctimes de les desigualtats i injustícies socials, combatudes amb tant desinterès per son digne espòs i pare.

DE TOT-ARREU

Xifres terribles

Suposant que la guerra actual duri un any, interessant un total de 20 a 22 mil·lions d'homes, calculant la mortandad en un 5 per 100, aproximadament, dels combatents, resultaria un total d'un mil·lió a 1.200.000 homes perduts sense remei. Però ademés s'ha de tenir en compte que són sempre numerosíssimes les defuncions per malalties en temps de guerra. N'hi ha prou amb dir que en 1871 la verola, importada pels presoners francesos, causà a Prússia 128.000 morts; això és, el triple dels que ocasionaren les batalles. Veritat és que des d'un punt de vista demogràfic tals xifres són menys espantoses de lo que apareixen a molts sentiments humanitaris. Solament Rússia, en efecte, té cada any un excés d'un mil·lió i mig de naixements sobre les defuncions.

Els socialistes del kaiser

Segons un telegrama de Berlín, els periòdics alemanys publiquen extractes d'un discurs que'l diputat socialista Scheidemann ha pronunciat a Noremberg, i que atrau fortament l'atenció.

Diu l'orador:

«Nosaltres, els socialistes, desitgem una pau duradora que'ns permeti rependre les relacions amistoses amb els pobles contra'ls quals estem actualment en guerra.

«Nostre fi deü ser procurar la seguretat del nostre país i fer que pugui pendre part en la competència comercial del mercat del món.»

Després de fer alguna al·lusió a la valentia de les tropes alemanyes, Mr. Scheidemann, continuà en aquests termes:

«A pesar del nombre de nostres enemics, em sembla impossible la conquesta d'Alemanya per la força de les armes.

«Devem mantenir-nos fermes i no permetre que'ns sigui imposada la pau sitiament-nos per fam, encara que tinguem de sofrir privacions inevitables.

«La nostra feina no ha acabat encara; per consegüent, no podem parlar tampoc de pau.

«Tot home intel·ligent prefereix arribar a la pau demà millor que un altre dia. Però no podem declarar, no obstant, que estem disposats a caure de genolls i a arribar a una pau sense conseqüències.»

L'assalt suprem de Przemysl

El corresponsal del *Daily Mail* telegrafia al seu periòdic lo que un oficial li ha dit referent a l'últim assalt de Przemysl, i que fou el que determinà la seva rendició, puix la ciutat no capitulà sinó quan ja els seus assaltants anaven a invadir els carrers.

«Era un infern—ha dit l'oficial que va pendre part en l'atac.—Els canons tronaven sens descans. Tota la nit del dissabte al diumenge el combat fou violentíssim, però des de les set de la nit els canons dels forts estaven quasi tots reduïts al silenci.

«Al diumenge al matí gran nombre de forts cremaven. Cada vegada que'ls austriacs lograven de nou montar els seus canons i rependre el foc, les bateries russes llençaven damunt d'ells tal pluja d'obusos, que havien de suspendre el tir. Les guarnicions dels forts, comprenent que tota resistència era inútil, demanaven instruccions al comandant general, Kusmanek. Aquest contestava sempre: Morir en vostres llocs!

«El diumenge a la nit tota la cintura exterior de la ciutat estava en nostre poder.

«Durant la nit l'incendi dels forts ho il·luminava tot de vermell.

«A cada moment se sentien tremendes explosions.

«Era que l'enemic feia explotar les municions que encara li quedaven.

«Al quartel de cavalleria s'hi desenrotllà una escena terrible: 500 cavalls foren sacrificats a trets.

«Es tiraren canons al riu, es cremaren aeroplans i es volaren els ponts del San i el Vikkof.

«Al dilluns, a les quatre de la matinada, els russos iniciaren l'assalt als forts interiors. Fou un impuls espontani dels soldats que'ls oficials no pogueren contenir.

«No hi hagué més remei que seguir-los.

«El resultat d'ell fou que a les cinc del matí l'enemic arborava bandera blanca damunt l'estació meteorològica, l'edifici més alt de Przemysl.

«Poc després, el quefe d'estat major austriac, amb alguns oficials, es dirigia en automòbil a Medika, on estava el general Selivanof i el seu estat major.

«Passà un moment bastant llarg. Després, un oficial austriac tornà molt pensatiu. La diputació de que formava part havia hagut d'acceptar una capitulació sense condicions, i els seus companys havien quedat allí en penyora.

«Immediatament després l'estat major rus es dirigí a cavall a la ciutat, i a dos quarts de nou entrava en ella el primer destacament de tropes.

«Quan es vegeren dintre, els russos s'agenollaren, es tregueren els cascos i es posaren a cantar l'himne *Deu salvi al zar*.»

Els badres del mar

Els vaixells que ha destruït el corsari alemany «Prinz Eitel Friedrich», darrerament internat a Norfolk, són els següents:

«Pierre Loti», barco de vela francès, de 2.106 tonelades, i el veler rus, de 1.315, «Isabel Brown», tirats a fons el 27 de gener. L'ensendemà tirà a fons els velers francesos «Jean», de 2.207 tonelades, i «Javosbren», de 2.196, i l'americà, de 3.374, «William P. Frye».

El 12 de febrer destruï o l'«Invercoe», vaixell de vela anglès, de 1.421 tonelades; el 18, el vapor de la mateixa nacionalitat, de 3.605 tonelades, «Mary Ada Short»; el 19, el vapor francès «Floride», de 6.629 tonelades; el 20, el vapor anglès, de 3.630 tonelades, «Willerby» i el veler d'igual bandera «Kildaton», de 1.781 tonelades.

I després d'això encara hi ha qui vol que reverenciem la *kultura* alemanya?

En Liebknecht y la guerra

En una de les darreres sessions del Reichstag, que fou sorollosa i acabà en tumulte, el diputat socialista Liebknecht protestà contra la guerra, tenint paraules d'agra censura per a l'alt comandament.

Però es veu que a Alemanya el dret dels diputats a ocupar-se de les coses que d'una manera tant vital i tant directa interessan al país és molt relatiu, per quant en Liebknecht, que

Instal·lacions elèctriques. Il·luminacions decoratives. Lampisteria en general. Dinamos, electre-motors, telefons, timbres, para-llamps, ascensors, material elèctric, etc.

J. Jorge Vinaixa i C.^a

Oficines: Diputació, 168, pral., 2.^a

Taller: Villarroel, 57, tda.